

Reglen ogsaa, at Herredsfogdens Priser ere lavere end Præstens, hvoraf altsaa fremgaaer, at den Interesse, han muligens kunde have i Kornpriserne Størrelse, ikke har Indflydelse paa hans Angivelser. Heller ikke vil der kunne erindres Noget imod den Bestemmelse, der indeholdes i Udvalgsforslagets § 2, uagtet der derved paabyrdes Anterne et forøget Arbejde, og der ligeledes paalægges Udgiverne af Stiftsaviserne en forøget Udgift. Derimod maa jeg tillade mig en anden Bemærkning med Hensyn til § 2; det hedder nemlig i den, at Indberetningerne skulle indrykkes i vedkommende Stiftsavis; men der er, som bekjendt, Egne i Landet, hvor der ikke findes nogen Stiftsavis, hvilket f. Ex. er Tilfældet for Sjællands og for Bornholms Vedkommende. I Sjælland er det den Berlingske Tidende, der træder i Stiftsavisens Sted, og paa Bornholm er det Bornholms Avis. Det kan nu vel være, at man hverken for Sjællands eller for Bornholms Vedkommende vilde nære nogen Tvivl om, i hvilke Aviser Bekjendtgjørelsen skulle stee, selv om Bestemmelsen i Udvalgets § 2 bibeholdes uforandret; men det forekommer mig dog at være rigtigere, at Udtrykkene forandres derhen, at Indberetningerne skulle indrykkes i de paa hvert Sted til offentlige Kundgjørelser autoriserede Aviser. Der er dog endnu en Bemærkning, som jeg skal tillade mig at gjøre. Som bekjendt, blive nu, kort Tid efterat Capitelstaxten er sat, alle Indberetningerne samlede og offentliggjorte for hver Stiftsøvrigheds Vedkommende; dette skeer i Henhold til Bestemmelserne i den allershøieste Resolution af 29de April 1837. Men naar nu Indberetningerne fremtidigt skulle indrykkes maanedsviis i de vedkommende Stiftsavis, saa forekommer det mig, at der kunde være Anledning til at lade den samlede Bekjendtgjørelse af Indberetningerne, som skeer, efterat Capitelstaxten er sat, falde bort. Grunden til denne Offentliggjørelse bortfalder jo nemlig, naar Indberetningerne ere blevne offentliggjorte hver enkelt Maaned, og det forekommer mig derfor ikke, at der er Anledning til at uleilige enten Stiftsøvrighederne eller Avisudgiverne med en fornøjet Bekjendtgjørelse af samme. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vil tillade mig at henstille til det ærede

Udvalg, for at det mulig kan tage dem under nærmere Overveielse til Sagens 3die Behandling.

Ordforeren: Hvad det sidste Punkt angaaer, saa havde jeg rigtignok troet, at naar det siges, at Bekjendtgjørelserne skulle stee maanedsviis af Amtmændene, saa fulgte det ligefrem deraf, at alle andre Bekjendtgjørelser bortfalde. Skulde der i den Henseende være den allermindeste Tvivl, saa forekommer det mig, at den let kunde fjernes derved, at vedkommende Ministerium ved en kongelig Resolution og et derom udstedt Circulaire bekjendtgjorde, at de tidligere foreskrevne Bekjendtgjørelser bortfaldt. Mener man, at det absolut skal udtales i selve Loven, saa kan der naturligtviis Intet være til Hinder derfor, thi det er ganske vist, at naar der skeer en maanedlig Bekjendtgjørelse, saa vilde det være urimeligt at faae en Bekjendtgjørelse for hvert Aar, som ovenikjøbet paa en Maade vilde komme for silde. Jeg skal derfor sørge for, at dette Punkt kan blive taget under Overveielse i Udvalget, for at det kan blive udtrykt saaledes, at der ikke kan opstaae nogen Tvivl i saa Henseende.

Hvad dernæst angaaer det af den næstforegaaende ærede Taler (Milling) Anførte, da kan jeg for det Første udtrykke ham min Taknemmelighed for den overordentlige Velvillie, hvormed han lægger Mærke til mine Udtalelser, og den store Vægt, han lægger paa dem. Det er mig ikke noget Nytt, og det har altid været mig kjær at see fornøiede Beviser derpaa, men jeg vil dog bede ham, netop paa Grund af denne hans Velvillie, at sammentligne deels de to Betænkninger og deels de to Foredrag, jeg i den Anledning har holdt, og han vil da ganske sikkert komme til den Erkjendelse, at den hele Tankegang er aldeles den samme. Dette ubeløfter naturligtviis ikke, at han kan træde Regnskab af mig for, at jeg nu har tiltraadt de Forandringer, der her ere foreslaaede, og jeg skal da bemærke, at det, at lade en af Sognesforstanderskabet valgt Mand træde i Sognesforstanderskabets Sted, er efter min Overbeviisning en meget stor Forbedring af hele Forslaget. Initiativet til denne Bestemmelse udgik netop her i Salen, og det fra et æret Medlem,